Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

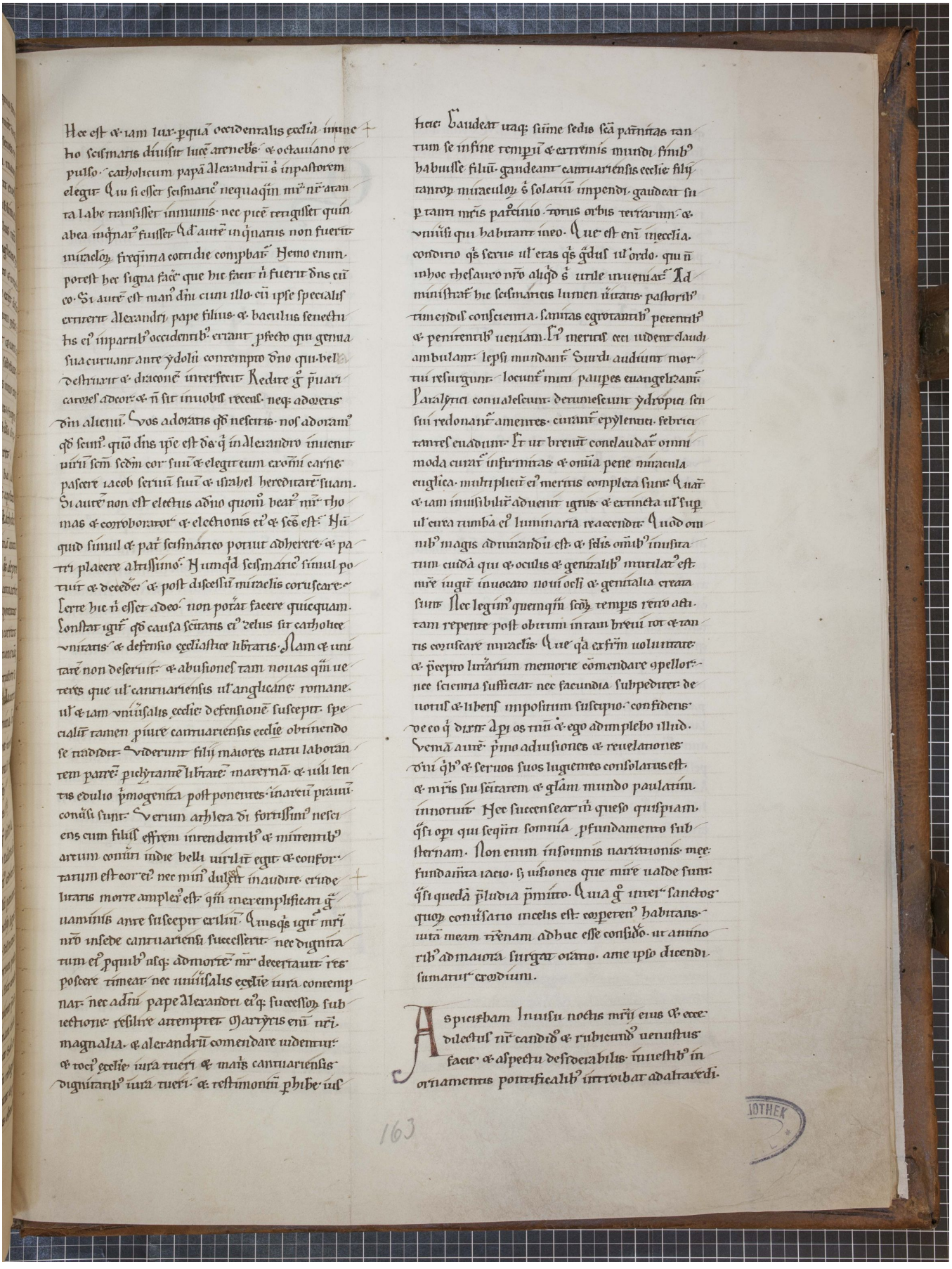

Hec est ꝑ iam lux ꝓqua occidentalis ecclia immune
ho scismatis diuisit luce tenebris ꝑ octauiano re
pulso catholicum papā alexandrū s̄ impastorem
elegit Quem si esset scismaticꝰ nequaq̄m mr̄ nr̄ ꝑan
ta labe transisset immunis nec piceꝰ tetigisset quin
abea indignar̄ fuisset Qd̄ autē indignatis non fuerit
miraculo fr̄equenta cottidie comphar̄ Nemo enim
potest hec signa facē que hic facit nisi fuerit dns cū
eo Si autē est man⁹ dni cum illo eū ipse specialis
erexerit alexandri pape filius ꝑ baculus senectu
tis ei⁹ imparib⁹ occidentib⁹ erant ꝓfecto qui gentia
sua curuant ante ydolū contempto dno qui bel
destruit ꝑ draconē interfecit Redire q̄ ꝑuari
caroles adeor ꝑ nō sit inuobis receptū neq; adoretis
deū alienū Vos adoratis qđ nescitis nos adoram⁹
qđ scim⁹ quia dns ipe est das q̄ in alexandro inuenit
virū sm̄ sedm̄ cor suū ꝑ elegit eum exercitū carne
pascere iacob seruū suū ꝑ israhel hereditatē suam
Si autē non est electus a deo quem beat⁹ mr̄ tho
mas ꝑ corroborauit ꝑ electionis ei⁹ ꝑ sē est Hu
quid simul ꝑ pat̄ scismatico potuit adherere ꝑ pa
tri placere altissimo Humq̄d scismatic⁹ simul po
tuit ꝑ decedē ꝑ post discessū miraclis coruscare
Certe hic nō esset adeo non potāt facere quicquam
Constat igit̄ qđ causa seruans ei⁹ zelus sit catholice
vnitatis ꝑ defensio ecclesiastice libertatis Nam ꝑ uni
tatē non deseruit ꝑ abusiones tam nouas q̄m ue
teres que vel cantuariensis vel anglicane romane
vel ꝑ iam vniuersalis ecclie defensionē suscepit spe
cialit̄ tamen pium cantuariensis ecclie obtinendo
se tradidit Viderunt filij maiores natu laboran
tem patrē pietatē libertatē materna ꝑ vili len
tis edulio ꝓmogenita post ponentes iniquū primi
tiuū sunt Verum athleta dei fortissim⁹ nesci
ens cum filius esset rem intendentib⁹ ꝑ mittentib⁹
arcum contra indie belli virtutē egit ꝑ confor
tatum est cor ei⁹ nec mirū dulcēt audire crude
lium morte amplexū est q̄m mercemplificam q̄
iamdiu ante suscepit exilium Quisq̄s igit̄ mr̄i
nr̄ō insede cantuariensi successerit nec dignita
tem ei ꝓquib⁹ alq̄ admorte mr̄ decertauit res
posceat timeat nec vniuersalis ecclie iura contemp
nat nec adhuc pape alexandri ei⁹q; successoꝝ sub
iectione resilire attemptet Martyris enim mr̄i
magnalia ꝑ alexandrū comendare videntur
ꝑ voci ecclie iura tueri ꝑ matris cantuariensis
dignitatis iura tueri ꝑ testimonium phibe iusti
tie Gaudeat itaq; sume sedis sc̄a primatus tan
tum se infine temporū ꝑ extremis mundi finib⁹
habuisse filiū gaudeant cantuariensis ecclie filij
tantor⁹ miraculor⁹ s̄ solatiū impendi gaudeat su
per tam mr̄is parcinio totus orbis tertarum ꝑ
omnes qui habitant in eo Que est enim ecclia
condita q̄s seruis ul̄ eras q̄s q̄dus ul̄ ordo qui in
hoc thesauro nr̄o aliq̄d s̄ utile inueniat Ad
ministrat hic scismaticis lumen veritatis pastorib⁹
timentib⁹ conscientia sanitas egrotantib⁹ perenni
ꝑ penitentib⁹ veniam Ci⁹ meritis ceci videnꝫ claudi
ambulant lepsi mundant surdi audiunt mor
tui resurgunt locuste muti pauperes euangelizant
Paralytici contabescunt demoniosi ydropici sen
sum redonant amentes curant epylentici febrici
tantes euadunt Et ut breuit̄ concludat omni
moda curat infirmitas ꝑ omnia pene miracula
euangelica multiplicit̄ ei⁹ meritis completa sunt Quat
ꝑ iam inuisibilit̄ aduenit ignis ꝑ extincta ul̄ sup
ul̄ cera tumba ei⁹ luminaria reaccendit Quod om
nib⁹ magis admirandū est ꝑ sēis omib⁹ inusita
tum cuidā qui ꝑ oculis ꝑ genitalib⁹ mutilat⁹ est
mirē iugit̄ inuocato nouis ocl̄is ꝑ genitalia creata
sunt Nec legim⁹ quemq̄m sc̄oꝝ temporis retro actis
tam repente post obitum intam breui tot ꝑ tan
tis coruscare miraclis Que q̄a extrin uoluntate
ꝑ precepto lunarium memorie cōmendare spellor
nec scientia sufficiat nec facundia subpeditet de
uotus ꝑ libens impositum suscepi confidens
de eo q̄ dixit ap̄i os tuū ꝑ ego adimplebo illud
Semā autē ꝓfo reuelationes
diu q̄b⁹ ꝑ seruos suos lugentes consolatus est
ꝑ mr̄is sue sectatores ꝑ glām mundo paulatim
innotuit Hec succensear tñ queso quispiam
q̄si opi qui seqūt somnia pfundamento sub
sternam Non enim insomnis narrationis mee
fundamenta iacio sz̄ visiones que mire valde sunt
q̄si quedā ꝓludia ꝓmitto Quia q̄ inter sanctos
quos conversatio incelis est coperem habitans
uita meam terrenam adhuc esse consido ut animo
rib⁹ admaiora surgat oratio ame ipso dicendi
sumatur exordium

Aspiciebam iuuisu noctis mr̄is eius ꝑ ecce
dilectus nr̄ candidꝰ ꝑ rubicundꝰ uenustus
facie ꝑ aspectu desiderabilis inuestib⁹ in
ornamentis pontificalib⁹ intrabat adaltare di-

BIBLIOTHEK